

ЦІЛЮЩА СИЛА ОПТИМІЗМУ

Важкі часи, непевні дні
Збивають з ніг потоком лави.
Живеш, як у тяжкому сні,
Біля смердючої канави.

Ти ледь терпиш і втому жил,
І тиск гнітючої тривоги,
Останні крихти власних сил,
І тіла не тримають ноги.

Та енергетика іде,
І ти стоїш, аж поки змога,
Цей негатив ще приведе
З тунелю в світлу перемогу.

Стаєш сильнішим ти тоді,
А злигодні самі минають.
Живи в терпінні та труді,
Мажорні ноти ще заграють.

Та як же вистоять вдалось
В пітьмі і холоді самому,
Що гріло, чим тоді жилось,
Дух оптимізму був у чому?

Писались вірші в ті часи,

Душа прекрасного просила,
Являлись образи краси,
Надія оптимізмом зріла.

Краса врятує світ душі,
Ніколи сил добра не вбити.
І вічним буде той рушій
Людський, що змушує творити!

Дата написання вірша: 2021-01-04